

Arrest

nr. 77 665 van 20 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 19 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten, tot de Bawoyo-etnie te behoren en afkomstig te zijn uit het dorp Benfica in de gemeente Necuto in de municipio Buco Zau in Cabinda.

Uw vader was strijder bij het FLEC ('Frente para Libertação do Estado de Cabinda') (sic). U vergezelde uw ouders naar vergaderingen van het FLEC en meermaals bezorgde u met uw vader uitnodigingen voor vergaderingen aan huis bij de FLEC-leden. Op 1 mei 2008 vielen 's nachts 5 tot 6 militairen jullie huis binnen. Ze haalden u en uw ouders uit jullie respectievelijke kamers en brachten jullie met geweld naar de woonkamer. Ze doorzochten het huis en vonden in een houten kist, die in de kamer van uw vader stond, een foto van N. T. (...) en uitnodigingen voor een FLEC-vergadering die zou

plaatsvinden op 15 mei 2008. De militairen zeiden dat jullie moesten zeggen wat jullie wisten over het FLEC. Uw ouders werden omgebracht. U werd verkracht, raakte bewusteloos en werd voor dood achtergelaten. U werd door burens en pastor V. C. (...) naar het huis van de burens gebracht. De volgende ochtend kwamen leden van de DNIC de lichamen van uw ouders ophalen. U kreeg onderdak bij de pastor, die in het dorp Vito in de Municipio Buco Zau woonde. U bleek zwanger te zijn ten gevolge van de verkrachting en beviel op 9 februari 2009 bij de pastor thuis van een zoontje, Z. A. A. (...). Uw neefje, F. (...), die voordien bij u en uw ouders inwoonde, was mee verhuisd naar het huis van de pastor. Hij werd vijandig bejegend, omdat hij HIV positief was en verliet het huis. Omdat de pastor bang was dat hij problemen zou krijgen omdat hij u onderdak gaf, besloot hij dat het beter was dat u zijn huis zou verlaten. J. (...), een man waarmee u een relatie had sinds 2009, bracht u op 30 oktober 2010 naar Kinshasa (DRC) en daar nam u op 31 oktober 2010 het vliegtuig naar België. U kwam op 1 november 2010 aan en vroeg op 3 november 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u uw afkomst uit Cabinda niet aannemelijk heeft weten te maken.

Zo stelde u in de vragenlijst van het CGVS dat u uw etnische afkomst en die van uw ouders niet kende (vragenlijst CGVS, pt 7 en 8), hetgeen niet alleen merkwaardig is omdat iemands etnische afkomst toch deel uitmaakt van haar identiteit, maar ook omdat u tijdens beide gehoren door het CGVS wel uw etnische afkomst bleek te kennen (gehoor I, p. 2 en gehoor II, p. 3). Toen u tijdens gehoor I gevraagd werd hoe dat kwam, antwoordde u dat u het vergeten was en veel problemen en stress kende (gehoor I, p. 3). Niettemin blijft het bijzonder bedenkelijk dat u uw etnie zou zijn 'vergeten', vooral omdat u alle andere persoonsgegevens wel zonder problemen opgaf in de vragenlijst van het CGVS.

U verklaarde tijdens het eerste gehoor dat u altijd in de wijk (bairro) Benfica in de stad Buco Zau in Cabinda woonde (gehoor I, p. 3), terwijl u tijdens het tweede gehoor verklaarde dat u in het dorp Benfica in de gemeente Necuto in de municipio Buco Zau woonde (gehoor II, p. 2). Uit uw latere verklaringen blijkt dat u het verschil tussen de diverse administratieve indelingen in Cabinda niet kent. U stelt bij voorbeeld dat Buco Zau stad en Buco Zau municipio verwijzen naar dezelfde entiteit (gehoor II, p. 5), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Buco Zau stad (vila) en Buco Zau municipio naar twee verschillende entiteiten verwijzen, en de eerste meer bepaald de hoofdplaats is van de tweede (zie informatie in het administratief dossier). U verklaarde tijdens het tweede gehoor ook dat de hoofdplaats van de municipio Buco Zau zelf is, maar wanneer u daarop gevraagd wordt of de stad Buco Zau dan geen onderdeel is van de municipio Buco Zau, ontkent u dat merkwaardig genoeg (gehoor II, p. 5). Gevraagd naar de wijken (bairros) in de stad Buco Zau, antwoordde u dat er 3 municipios zijn, met name Necuto, Inhuca en Buco Zau zelf (gehoor II, p. 6). Gevraagd hoe die 3 zich verhouden tot Buco Zau, antwoordde u dan weer dat het comunas van Buco Zau zijn (gehoor II, p. 6). Nogmaals gevraagd naar de wijken van de stad Buco Zau, stelde u dat dit de 3 waren die u eerder opgaf, met name Necuto, Inhuca en Buco Zau (gehoor II, p. 6), maar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat geen van de 3 opgegeven namen overeenkomt met de bestaande wijken in de stad Buco Zau (zie informatie in het administratief dossier). Verder stelde u terecht dat (de provincie) Cabinda 4 municipios telt, maar noemde u 'Tchiowa' als 1 van de de municipios (gehoor II, p. 5), terwijl Tchiowa de naam van de hoofdstad van de provincie Cabinda is (hoofdstad die ook 'Cabinda' wordt genoemd) en niet één van de municipios (zie informatie in het administratief dossier).

U stelt dat de lokale taal in Cabinda het Fioti is en dat u deze taal niet spreekt (gehoor I, p. 4 en gehoor II, p. 7). Het is merkwaardig dat u Fioti een in Cabinda gesproken taal noemt, omdat het in werkelijkheid gaat om een verzamelnaam voor de Kikongodialecten die in Cabinda werden gesproken. Bovendien is Fioti de in onbruik geraakte Portugese benaming voor deze talen en wordt de benaming Fioti als beledigend aangevoeld door de Cabindezen, omdat de benaming inferioriteit connoteert. De neutrale benaming die momenteel voor de verzameling in Cabinda gesproken Kikongo-dialecten wordt gebruikt is Ibinda (zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd of u de benaming 'Ibinda' kent, antwoordt u dat het een taal van Cabinda is (gehoor II, p. 7), hetgeen dus niet correct is, vermits het een verzamelnaam voor verschillende talen betreft. Op de vraag wat het verschil is tussen Fioti en Ibinda zegt u aanvankelijk dat het 'ongeveer hetzelfde', meer bepaald de uitspraak, maar u stelt dat het niet om dezelfde taal gaat en dat er beperkte gelijkenissen zijn tussen Fioti en Ibinda (gehoor II, p. 7). Uit het feit dat Fioti en Ibinda in werkelijkheid terugslaan op een oude (in onbruik geraakte, want als beledigend aangevoelde) en een nieuwe benaming voor alle in Cabinda gesproken Kikongo-dialecten, blijkt dat u de ware betekenis van geen van beide begrippen kent.

U bleek de naam van de gouverneur van Cabinda te kennen, maar zijn etnische afkomst kent u niet en op de vraag of hij van Cabindese origine is, bleef u andermaal het antwoord schuldig (gehoor II, p. 5).

Vermits uit uw verklaringen blijkt dat u uw hele leven in de municipio Buco Zau in Cabinda beweert te hebben gewoond, zijn deze vaststellingen opmerkelijk.

Uit het voorgaande blijkt dat uw afkomst uit Cabinda kan worden betwijfeld.

Verder kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt met betrekking tot uw verklaringen over het FLEC en de betrokkenheid van u en uw ouders bij het FLEC.

U stelde in de vragenlijst van het CGVS dat u werd gezocht omdat u 'zogezegd' (sic) ook zaken weet over het FLEC, maar dat u daar in feite niets over weet (vragenlijst CGVS, pt. 5). Dit is uiterst merkwaardig, omdat u tijdens het tweede gehoor door het CGVS verklaarde dat u naar vergaderingen ging (gehoor II, p. 8 en 12), dat u vanaf uw 12de (gehoor II, p. 13) uitnodigingen voor FLEC-vergaderingen bezorgde bij de leden thuis (gehoor II, p. 8) en dat uw ouders en vrienden vaak 2 over de onafhankelijkheidsidee spraken (gehoor II, p. 13), hetgeen toelaat om te veronderstellen dat u veel meer over het FLEC wist dan de gemiddelde burger. Tijdens het eerste gehoor door het Commissariaat-generaal had u deze betrokkenheid bij het FLEC nog beperkt door op de vraag naar de plaatselijke leider van het FLEC te antwoorden dat u zich zijn naam niet kon herinneren, dat er verschillende groepen zijn wegens interne verdeeldheid, dat u er zoveel niet van weet, dat u geen lid was van FLEC en dat u ervan hoorde via uw ouders en u uw vader hielp (gehoor I, p. 4). Tijdens dit eerste gehoor maakte u volstrekt geen melding van uw deelname aan vergaderingen van het FLEC.

Wanneer u gevraagd werd naar het beroep van uw vader stelde u dat uw vader militair was bij het FLEC, maar op de vraag of hij daarmee geld verdiende, antwoordde u ontkennend. U was echter niet in staat om te preciseren wat uw vader – naast zijn beweerde functie als strijder voor het FLEC – voor de kost deed (gehoor CGVS II, p. 3), hetgeen merkwaardig is omdat u bij hem inwoonde (gehoor CGVS II, p. 2) en u wel bevestigend antwoordde op de vraag of hij geld verdiende/een bron van inkomsten had (gehoor CGVS II, p. 3). U verklaarde dat u naar vergaderingen van het FLEC ging in het huis van Mr. P. (...), maar u was niet in staat om te schatten hoeveel mensen naar die vergaderingen kwamen (gehoor II, p. 11-12). U stelde ook (vanaf uw 12de) uitnodigingen voor FLEC-vergaderingen bij de leden thuis te hebben bezorgd, maar ook hier kon u niet preciseren hoeveel uitnodigingen jullie bezorgden (gehoor CGVS II, p. 13). Uw bewering dat uw vader een kind van 12 uitnodigingen liet bezorgen voor een clandestiene organisatie, bij FLEC leden thuis, roept overigens vragen op bij de geloofwaardigheid ervan. Vermits u uitnodigingen bij de leden bezorgde wist u ook perfect wie lid was van het FLEC. Het is weinig overtuigend dat uw vader niet meer terughoudend was om u bij deze activiteiten te betrekken, vermits het risico dat u de namen van de leden (bewust of onbewust) zou onthullen veel groter was bij iemand van dergelijke jonge leeftijd dan bij een volwassene. Voorgaande opmerkingen laten toe om het engagement van u en uw ouders voor het FLEC te betwijfelen.

Verder kunnen nog enkele opmerkingen worden gemaakt over de inval door militairen op 1 mei 2008 en de periode daarna.

U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS dat bij de inval uw inwonende neef, A. A. F. (...), werd geslagen (vragenlijst CGVS, pt. 5). Ook tijdens het eerste gehoor door het CGVS stelde u dat uw moeder en A. A. F. (...), een neef die bij jullie woonde, werden geslagen (gehoor I, p. 2) en dat de pastor u en uw neef meegenomen had uit jullie huis (gehoor I, p. 3). Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u tijdens het tweede gehoor door het CGVS verklaarde dat uw neef A. F. A. (...), die bij jullie inwoonde, niet aanwezig was op het moment van de aanval, maar op weekend was bij de pastor en dat u hem daar terug zag. U preciseerde nog dat de aanval op een donderdag plaatsvond en dat F. (...) vertrokken was op woensdag en op zondag bij jullie zou terugkomen (gehoor CGVS I, p. 16-17). Dit gaat echter volkomen in tegen uw eerdere verklaringen.

U stelde bovendien na de inval bij pastor V. C. (...) te zijn gaan wonen (gehoor II, p. 16) en u verklaarde dat hij u daar weg wilde omwille van het gevaar dat u gezocht werd door de overheid (gehoor I, p. 3). Dit laatste is opmerkelijk, vermits kan worden vastgesteld dat de pastor u gedurende bijna 2 ½ jaar onderdak gaf (van mei 2008 tot oktober 2010). Indien de pastor werkelijk bang was dat u door de Angolese autoriteiten zou worden opgespoord zou men verwachten dat hij u al eerder zou hebben aangeraden om te vertrekken, of dat hij u elders zou hebben ondergebracht dan in Vito, een dorp dat volgens u slechts op een half uur stappen van uw dorp Benfica ligt (gehoor II, p. 2). Uit uw verklaringen blijkt overigens nergens dat u ook daadwerkelijk gezocht werd.

Hieruit blijkt dat uw beweerde vervolging door de Angolese autoriteiten niet overtuigend is.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u voorgelegde attest van P. K. (...) (dd. 17 oktober 2011) waarin staat dat u uit Buco Zau afkomstig bent en gevlucht bent uit vrees voor vervolging door de Angolese autoriteiten, doet

geen afbreuk aan voorgaande opmerkingen, vermits uw herkomst uit Cabinda, uw FLEC-betrokkenheid en uw vervolging niet overtuigend zijn. U legde overigens geen documenten voor om uw identiteit/herkomst te bewijzen, zodat P. K. (...) zich in deze enkel kan steunen op uw verklaringen, die niet overtuigend werden bevonden. Dergelijke documenten kunnen trouwens enkel als bewijs weerhouden worden indien ze ondersteund worden door geloofwaardige en consistente verklaringen, wat in deze duidelijk niet het geval is. Uw bewering dat u in België 3 of 4 maal heeft deelgenomen aan een vergadering van het FLEC (gehoor II, p. 17-18) – deelnames die overigens in dit attest niet worden 3 vermeld, noch bevestigd – is op zich niet voldoende om te kunnen besluiten tot een ‘vrees voor vervolging’ of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ bij terugkeer naar Angola. U legde evenmin reisdocumenten voor, zodat het traject van Angola tot België niet kan worden nagevolgd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In haar “middel” voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing zich blindstaart op haar gebrekkige kennis van de administratieve indeling van Cabinda. Volgens verzoekster dient rekening te worden gehouden met het feit dat zij niet bijzonder geschoold was en zich bezighield met huishoudelijk werk bij pastor V. C. waardoor zij die indelingen niet kan kennen of opsommen. Vervolgens merkt verzoekster op dat van haar niet kan worden verwacht dat zij gespecialiseerde kennis inzake linguïstiek heeft, waardoor zij de plaatselijke dialecten niet kent. Verzoekster wijst erop dat de voertaal in haar familie en omgeving steeds het Portugees is geweest. Met betrekking tot de verzamelnaam voor de in Cabinda gesproken Kikongo-dialecten, komen de benamingen ‘Fioti’ en ‘Ibinda’ in aanmerking, die een verschillende connotatie hebben, waardoor het feit dat verzoekster beide namen kent, zou moeten volstaan om niet te twijfelen aan haar afkomst uit Cabinda. Aangaande haar betrokkenheid en deze van haar ouders bij het FLEC, deelt verzoekster mee dat zij deze betrokkenheid bevestigt, maar dat deze wel flink dient te worden genuanceerd omdat zij heel af en toe met haar vader is meegegaan naar vergaderingen en af en toe met hem pamfletten ronddeelde, maar dat deze activiteiten naar hun ware proportie moeten worden geschat en over het hoofd van de kinderen over het FLEC gesproken wordt en de dochter toevallig betrokken werd. Verzoekster wijst trouwens op haar verklaringen waaruit blijkt dat zij geen lid was van het FLEC. Verzoekster stelt dat de activiteiten van verzoekster niet correct werden ingeschat en dat zij wel degelijk over een basiskennis beschikte. Met betrekking tot de vervolgingsfeiten bevestigt verzoekster dat haar neefje aanwezig was bij de inval en zij wijt het feit dat zij hierover op het tweede gehoor iets anders verklaarde aan haar eigen verwarring. Verzoekster stelt dat het wel zo is dat zij zelf bewusteloos werd geslagen en haar neefje pas terugzag bij de pastor. Verzoekster verduidelijkt dat zij bij de pastoor kon blijven omdat ze zwanger was en een klein kindje had en dat de pastoor het risico had afgewogen en haar alsnog had thuisgehouden. Volgens verzoekster was hij wel bang omdat verzoekster nog altijd gezocht werd en het huis regelmatig in het oog werd gehouden. Omdat ook de vrouw van de pastoor de situatie niet meer wou aanvaarden, zo vervolgt verzoekster, heeft de pastoor uiteindelijk gezegd dat zij het huis zou moeten verlaten. Ten slotte vraagt verzoekster om het attest van Pasteur K. in overweging te nemen.

2.2. Aangezien verzoekster in haar middel inhoudelijke kritiek levert op de motieven van de bestreden beslissing, voert zij in wezen een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.3. De bestreden beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd is in de eerste plaats gebaseerd op de vaststelling dat verzoekster haar herkomst uit Cabinda niet aannemelijk kan maken. Zo blijkt dat zij haar etnische afkomst en die van haar ouders ‘vergat’ bij het opstellen van de vragenlijst. Verder stelde de commissaris-generaal vast dat verzoekster het verschil tussen de diverse administratieve indelingen in Cabinda niet kent en de lokale taal, die door verzoekster als “Fioti” wordt aangeduid, niet spreekt, waarbij ze tevens de huidige benaming voor de in Cabinda gesproken Kikongo-dialecten niet kent. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat verzoekster weliswaar de naam van de gouverneur van Cabinda kent, maar zijn etnische afkomst niet kent en niet weet of deze al dan niet van Cabindese origine is. De commissaris-generaal maakt in de bestreden beslissing ook een aantal opmerkingen over de verklaringen van verzoekster met betrekking tot de betrokkenheid van haar ouders bij het FLEC. In de bestreden beslissing wordt er onder andere op gewezen dat verzoekster verklaarde naar vergaderingen ging en uitnodigingen bezorgde, maar dat zij

niet wist wie de plaatselijke leider van het FLEC was en kon niet verduidelijken hoeveel mensen naar die vergaderingen kwamen. Tevens wordt gewezen op de verklaring van verzoekster dat haar vader beroepsmatig een FLEC-strijder was terwijl zij aangaf dat hij er geen geld mee verdiende, terwijl hij volgens haar wel een bron van inkomsten had. Met betrekking tot de beweerde inval van militairen op 1 mei 2008 stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over de aanwezigheid van haar neef bij deze inval. Er wordt ook opgemerkt dat verzoekster gedurende twee en een half jaar onderdak vond bij pastor V.C. en dan aangeraden werd om te vertrekken omdat zij gezocht werd door de overheid, waarbij dient te worden vastgesteld dat verzoekster geenszins aannemelijk maakt dat zij effectief door de overheid wordt vervolgd. In de beslissing wordt ten slotte gewezen op het door verzoekster voorgelegde attest van Pasteur K. dat niet als bewijs kan worden aanvaard omdat verzoekster geen enkel reis- of identiteitsdocument voorlegde en de afkomst uit Bucu Zau bijgevolg enkel kan steunen op verzoeksters verklaringen die ongeloofwaardig werden bevonden.

2.4. De Raad merkt op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats moet nagaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Van iemand die zich vluchteling verklaart mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij een degelijke kennis heeft van zijn land van herkomst (RvS 22 januari 2003, nr. 114.826). Het kan niet worden betwist dat de commissaris-generaal ertoe gerechtigd is verzoeker aardrijkskundige en maatschappelijke vragen te stellen, teneinde de afkomst van verzoeker te controleren (cf. RvS 23 januari 2006, nr. 154.036). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster aanvankelijk verklaarde in de wijk Benfica in de "*município*" Bucu Zau te zijn geboren en daar te hebben gewoond (stuk 6, gehoorverslag CGVS I 25/08/2011, p. 2-3), terwijl ze later stelde van het dorp Benfica in de "*comuna*" Necuto in Bucu Zau afkomstig te zijn, waarbij ze bevestigde dat de stad Bucu Zau en de "*município*" Bucu Zau hetzelfde zijn en dat er in Bucu Zau drie "*municípios*" zijn die gelijk zijn aan de drie wijken (stuk 3, gehoorverslag CGVS II 14/11/2011, p. 2; p. 5-6). Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de provincie Cabinda is opgedeeld in vier *municípios*, waaronder de "*município*" Bucu Zau, die op haar beurt in drie "*comunas*" is opgedeeld. De "*Vila*" (stad) van Bucu Zau is op haar beurt opgedeeld in vijf wijken (stuk 17, Landeninformatie, antwoorddocument AN 2006-038w; AN 2005-026w). Verzoekster wijst in het verzoekschrift op haar beperkte scholing en het feit dat zij zich met het huishouden bezighield, maar ook van een laaggeschoolde kan verwacht worden dat deze vragen in verband met zijn geboortestad kan beantwoorden (cf. RvS 9 juli 2001, nr. 97.583). Met betrekking tot haar kennis van de talen, dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat verzoekster zelf aangeeft dat "*Fioti*" de lokale taal is in Cabinda en dat haar ouders dit spraken, maar dat zij zelf enkel Portugees spreekt (stuk 6, gehoorverslag CGVS I 25/08/2011, p. 4). Uit de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat "*Fioti*" een (oude) verzamelnaam is voor Kikongodialecten, die tegenwoordig "*Ibinda*" worden genoemd (stuk 17, Landeninformatie, Fioti – Ibinda). De Raad stelt vast dat verzoekster uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waar zij suggereert dat van haar een gespecialiseerde kennis inzake linguïstiek zou worden verwacht. Er wordt in de beslissing namelijk enkel gewezen op het feit dat verzoekster de term "*Fioti*" hanteert, terwijl deze slaat op een verzamelnaam van Kikongo-dialecten die bovendien een benaming is die inferioriteit in zich draagt en dat zij stelt dat er tussen "*Fioti*" en "*Ibinda*" slechts beperkte gelijkenissen zijn (stuk 3, gehoorverslag CGVS II 14/11/2011, p. 7), terwijl het in werkelijkheid synoniemen zijn. Verzoekster kan niet worden bijgetreden waar zij stelt dat het feit dat zij de twee benamingen kent moet volstaan om niet te twifelen aan haar afkomst uit Cabinda. De Raad merkt op dat verzoekster geen enkel identiteitsdocument heeft neergelegd, waardoor er geen enkel bewijs bestaat dat zij werkelijk van Angola, en meer specifiek uit Cabinda, afkomstig is. Verzoekster heeft dit gebrek aan bewijs niet gecompenseerd door een gedegen kennis van haar regio van herkomst tentoon te spreiden. De commissaris-generaal kon op goede gronden tot het besluit komen dat de herkomst van verzoekster uit Cabinda niet geloofwaardig is.

2.5. Met betrekking tot haar betrokkenheid bij het FLEC, stelt verzoekster dat haar activiteiten genuanceerd moeten worden. De Raad merkt echter op dat de verklaringen van verzoekster, los van de aangebrachte nuanceringen, weinig geloofwaardig zijn. Zo verklaart zij dat zij deelnam aan de vergaderingen van het FLEC die plaatsvonden in Necuto, die geleid werden door P., maar kan ze het aantal deelnemers aan deze vergadering zelfs niet bij benadering inschatten (stuk 3, gehoorverslag CGVS II 14/11/2011, p.10-12). Ongeacht de graad van haar betrokkenheid, mag echter van haar worden verwacht dat zij kan inschatten hoeveel personen aanwezig waren op een vergadering waaraan zij zelf deel nam. Verzoekster slaagt er met haar betoog niet in om aan te tonen dat zij of haar ouders wel degelijk betrokken waren bij het FLEC. Het attest dat op 17 oktober 2011 in België door pasteur K. werd opgemaakt (stuk 16, Documenten), is evenmin van aard om haar betrokkenheid of deze van haar ouders bij het FLEC aannemelijk te maken. In haar verzoekschrift vraagt verzoekster weliswaar om dit

attest in overweging te nemen, maar aangezien het niet uitgaat van een officiële instantie en bij gebrek aan enig ondersteunend document louter op haar verklaringen gebaseerd kan zijn, kan hieraan geen enkele bewijswaarde worden gehecht.

2.6. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van en doorheen de asielprocedure voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verzoeksters beschrijving van de vervolgingsfeiten is aangetast door een ernstige tegenstrijdigheid. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster initieel verklaarde dat haar inwonende neef ter gelegenheid van de inval van 2008 werd geslagen (stuk 13, Vragenlijst 13/01/2011, p. 2), hetgeen ze herhaalde bij haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal (stuk 6, gehoorverslag CGVS I 25/08/2011, p. 2). In haar tweede gehoor stelde verzoekster echter dat haar neefje niet aanwezig was bij de inval omdat hij toen een weekend bij de pastor verbleef (stuk 3, gehoorverslag CGVS II 14/11/2011, p. 16). In haar verzoekschrift beweert verzoekster dan weer dat haar neefje wel degelijk aanwezig was en zij wijt haar andersluidende verklaring aan verwarring. Verwarring kan bezwaarlijk worden aanvaard als rechtvaardiging voor uiteenlopende verklaringen met betrekking tot de aanwezigheid van haar neef bij de inval van de militairen, die de kern van haar asielrelaas uitmaakt. Uit het gehoorverslag blijkt alvast niet dat verzoekster onderhevig was aan verwarring bij het afleggen van haar verklaringen. Door haar versie steeds te wijzigen versterkt verzoekster het ongeloofwaardig karakter van haar verklaringen. De Raad wijst er ook op dat de *posteriori*-verklaring waarmee verzoekster tracht uit te leggen waarom de pastor, bij wie ze meer dan twee jaar verbleef, haar plots de raad gaf om te vluchten, niet kan worden aanvaard. Het is immers weinig aannemelijk dat de autoriteiten verzoekster plots op het spoor zouden zijn gekomen. Uit wat voorafgaat blijkt dat het relaas van verzoekster ongeloofwaardig is waardoor zij niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Uit het geheel van bovenvermelde elementen die steun vinden in het administratieve dossier, niet op aanvaardbare wijze weerlegd door de verzoekende partij, kon de Commissaris-generaal op redelijke en afdoende wijze met draagkrachtige motieven en verwijzend naar de juiste rechtsgrond, besluiten tot de afwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De schending van de materiële motiveringsplicht werd aldus niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN